

РЕШЕНИЕ

№ 27672

гр. София, 18.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 07.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4948** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. Х. А. – гражданка на С., лично и в качеството си на майка и законен представител на малолетното си дете О. И. А., [дата на раждане], гражданин на С., чрез адв. Л. срещу два броя Откази за издаване на виза тип „Д“, постановени на 12.04.25г. от З. на РБългария в А., Й..

В жалбата се твърди, че в отказите за издаване на визи не се посочва какъв е начинът за формиране на преценката на административният орган за наличие на данни, че целта на влизането е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. Липсват мотиви към решението, които да обосновават този краен извод на компетентния държавен орган, а посочените основания са изцяло неверни. Чрез отказа семейството е обречено да остане разделено, като се лишава семейството от разрешението, дадено от Държавна агенция за бежанците при МС на РБ да майката и детето да се съберат със съпруга и бащата И. У. А., поради което отказът е издаден в несъответствие с целта на закона. Твърди се и нарушение на чл.3, т.1 от Конвенцията за правата на детето и правото на личен и семеен живот, съгласно чл.8 от ЕКЗПЧОС.

В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адвокат Л.. Същата поддържа жалбата, представя писмени доказателства и моли отказът да бъде отменен.

Ответната страна З. на РБългария в А., Й. се представлява от гл. специалист с юридическа правоспособност А., моли жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по заявления, подадени М. Х. А. – гражданка на С., лично и в качеството си на майка и законен представител на малолетното си дете О. И. А. на 30.01.2025г., за издаване на виза вид „D“. Представени са документите от административната преписка, включително решение № 12208/25.11.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е разрешено на И. У. А. да се събере на територията на Република България със своята съпруга М. Х. и детето си О. У. И., които са членове на семейството му по смисъла на параграф 1, т. 3, б“ от ДР на ЗУБ. Преписката съдържа копия на паспорти на апликантите, удостоверения за семеен статус от гражданския регистър на С. за раждане на малолетното дете и за сключен брак.

Отказите от 02.04.25г. са постановени по формуляр, с правно основание чл.10, ал.1, т.22 от ЗЧРБ – ненадеждна информация за обосновката на целта и условията на планирания престой. В допълнителни забележки е отбелязано, че има данни, че целта на влизането е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

Към преписката са представени Заповед №1/26.01.2025г. за компетентност на административния орган, издадена от посланика на РБългария в Й. и Заповед №95-00-26/16.01.2025г. на Министъра на външните работи, с която предоставя правото за отказ за издаване относно визите на директора на Дирекция „К. отношения“, началник на отдел „Национален визов център“, служителите в отдел „Национален визов център“ както и по т. 3 консулските длъжностни лица в задграничните представителства на РБългария, а ако това лице отсъства от определения му заместник.

Дирекция „Миграция“ на МВР посочва, че в случаите при вземане на решение за събиране на семейства от ДАБ при МС, дирекция „Миграция“ не изразява становище при издаване на виза вид „D“. В хода на съгласувателната процедура, осъществена от С. – ДАНС е изразено положително становище, видно от писмо рег. № М-7050/02.07.2025г. на зам. председателя на ДА „Национална сигурност“.

Представени допълнително в о.с.з са трудов договор на бащата И. А. А. от 25.06.2025г. за длъжността „зидаромазач“, сключен със „Алекс строй СЗ 2022“ ЕООД, декларация на С. К. С. – български гражданин, който е съгласен И. А. А. да ползва собственото му жилище възмездно по силата на договор за наем от 17.04.2025г.; договор за наем на недвижим имот, находящ се в [населено място], ул. Г. И., №17, ет.3, ап.8; удостоверения за постоянен адрес и за вписване в регистъра на населението.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице с право и интерес от оспорване срещу утежняващи индивидуални административни актове, които подлежи на пряк съдебен контрол на основание чл. 10а ал4 ЗЧРБ, тъй като се касае за засягане на основни права и свободи на ЕКПЧ, а именно чл. 8 от конвенцията. Същата е процесуално допустима, разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предмет на контрол за законосъобразност са отказите по заявленията на М. Х. А. – гражданка на С. и на малолетното ѝ дете О. И. А., [дата на раждане] - гражданин на С., за издаване на виза тип „D“, постановени на 12.04.25г. от З. на РБългария в А., Й.. Касае се за отказ за виза, издадена на майка и малолетното ѝ дете.

Отказите са постановени от компетентен орган, приложени са съответните заповеди, с които е оправомощено консулското длъжностно лице на Република България в Й. да ги издаде. Спазени са административно-производствените правила, но се констатира нарушение на материалния закон, поради следното:

В двата административни акта е посочено единствено правно основание по чл.10, ал.1 т.22 от ЗЧРБ, че е представена ненадеждна информация за целта и условията на планирания престой и в допълнителни бележки - че има данни целта на влизането на молителката и малолетното ѝ дете е да използват страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. Тези правни основания, явяващи се и причини за отказ, маркирани от законодателя в посочената правна норма, съдът намира, че не са съотнесени към конкретните факти, заявени от молителката. В конкретния случай, административният орган изобщо не е взел предвид, наличието на стабилен административен акт – решение № 12208/25.11.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е разрешено на И. У. А. да се събере на територията на Република България със своята съпруга М. Х. и детето си О. У. И., които са членове на семейството му по смисъла на параграф 1, т. 3, б“ от ДР на ЗУБ. Безспорно е доказана родствената връзка между И. У. А. съпругата М. У. Х. и детето им О. У. И., като тази връзка е преценена също при издаването на решението за събиране на семейството.

Съгласно чл. 34, ал. 7 от ЗУБ, визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 и 4 от българските дипломатически или консулски представителства. Видно от посочената разпоредба, издаването на виза, не е поставено под условие, а следва задължително да се издаде такава, след като компетентен орган, предоставящ международна закрила е преценил, че са налице предпоставките по закона, да се събере едно семейство.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Конвенцията за правата на човека и основните свободи постановява, че „Всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговата кореспонденция“, като (ал. 2) намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите“. Аргументи и доказателства за прилагане на изключението не са ангажирани от ответника.

С оглед изложеното се прави извод, че отказът е бланкетен, като позоваващ се единствено на правната норма, което е необосновано. Когато се отказва предоставянето на определено право следва за лицето да е ясна причината за това, тя да е конкретна и съотносима към неговата хипотеза. Недопустимо е мотивите да се дописват в хода на производството по оспорване на отказа, същите е желателно да са изложени в самия акт, по изключение да се намират в друг документ от административната преписка, към който се препраща, но в настоящият случай липсват. Представени от адв. Л. са доказателства, че бащата И. У. А. работи по трудов договор с фирма „Алекс строй СЗ 2022“ ЕООД от 25.06.2025г. като зидаромазач, има и сключен договор за наем на апартамент в [населено място], в който може да настани семейството си и да осигури неговия престой в България.

В заключение, доказателствената тежест за причините за отказа е на ответника. Той следва да установи предпоставките по чл.10, ал.1 т. 22 от ЗЧРБ, като в проведеното съдебно оспорване той не се справи с доказателствената си задача - освен, че в оспорените откази липсват конкретни мотиви, бланкетните фактически такива не бяха запълнени със съдържание, чрез представяне на достоверни и надеждни доказателства.

Следователно отказът е незаконосъобразен, поради което трябва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново разглеждане на заявленията с обсъждане на всички събрани доказателства.

Така мотивиран и на основание чл.173, ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Х. А. – гражданка на С., лично и в качеството си на майка и законен представител на малолетното си дете О. И. А., [дата на раждане], гражданин на С. два броя Откази за издаване на виза тип „Д“ на нея и детето ѝ, постановени на 12.04.25г. от З. на РБългария в А., Й. по заявления от 30.01.2025г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявленията на М. Х. А. и О. И. А. от 30.01.2025г., при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в мотивите на съдебното решение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред ВАС.

Съдия: